

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupen JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2009, č. j. 185387/2009/KUSK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 22. 12. 2009, č. j. 185387/2009/KUSK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje ze dne 17. 6. 2008, č. j. VÝST 15066/08, 3284/2008-Ob, se zastavuje.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 799,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Zástupci žalobce JUDr. Ladislavu Koženému, advokátovi, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 5800,- Kč, která je splatná z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí, kterým Krajský úřad Středočeského kraje zamítl jako nepřipustné žalobcovo odvolání, směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav ze dne 29. 7. 2008, č. j. VÝST 17570/08, 3942/2008-Ob, jímž byla povolena stavba „Dřevozpracující závod Čáslav“ na pozemcích v kat. území Čáslav. Žalovaný konstatoval, že žalobce nikdy v průběhu stavebního řízení se nepřihlásil jako účastník, nikdy nedoložil doklad, který by jej opravňoval za vlastníky sousedních pozemků jednat, a stavební úřad tudíž nerozhodoval o tom, zda žalobce je účastníkem řízení. Přitom žalobce byl již v minulosti opakovaně písemně informován o tom, jaký je postup ve věci účastenství v řízení při povolení předmětné stavby.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce namítl, že o vydaném stavebním povolení nic nevěděl. Vlastníkem pozemků parc. č. 501/1 a 501/2 v kat. území Čáslav byla jeho matka a žalobce byl účastníkem dědického řízení. V rámci stavebního řízení byl stavební úřad povinen s vlastníkem těchto pozemků jednat, což nebylo dodrženo. Toutéž žalobou se žalobce domáhal i ochrany proti nečinnosti žalovaného, neboť jeho původní odvolání směřovalo též proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav ze dne 17. 6. 2008, č. j. VÝST 15066/08, 3284/2008-Ob, přičemž do doby podání žaloby nebylo o tomto odvolání rozhodnuto.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na názoru, že předmětné pozemky nemohly být povolovanou stavbou dotčeny a žalobce sám se o účastenství v řízení nepřihlásil, ani nedoložil, že by mohl jednat za vlastníky parc. č. 501/1 a 501/2.

Při jednání den 15. května 2014 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce potvrdil zpětvzetí původní žaloby v části, v níž se týkala ochrany proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav ze dne 17. 6. 2008, č. j. VÝST 15066/08, 3284/2008-Ob, s tím, že žalovaný o jeho odvolání rozhodl dne 28. 12. 2009 samostatným rozhodnutím pod č. j. 182647/2009/KUSK.

Pokud jde o rozhodnutí napadené žalobou, žalobce navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze především podle ust. § 47 písm. a) soudního řádu správního zastavil řízení o žalobě v té části, v níž se týkala ochrany proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav ze dne 17. 6. 2008, č. j. VÝST 15066/08, 3284/2008-Ob, neboť v této části vzal žalobce žalobu zpět.

Následně pak soud přezkoumal napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 22. 12. 2009, č. j. 185387/2009/KUSK, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba byla v této části podána důvodně.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že společnost LESS & TIMBER s.r.o. se sídlem v Bohdanči podala dne 10. 7. 2008 žádost o stavební povolení na stavbu „Dřevozpracující závod Čáslav“ na pozemcích v kat. území Čáslav. Stavební úřad vyrozuměl o zahájení řízení účastníky, mezi něž však žalobce nezahrnul. Dne 29. 7. 2008 pak stavební úřad vydal pod č. j. VÝST 17570/08, 3942/2008-Ob, povolení na předmětnou stavbu, ovšem ani to nebylo žalobci zasláno. Dne 11. 11. 2009 podal žalobce u Městského úřadu Čáslav odvolání proti tomuto stavebnímu povolení, v němž namítl, že byl v řízení záměrně pominut jako účastník, přičemž o existenci stavebního povolení se dověděl až dne 29. 10. 2009 na základě šetření Veřejného ochránce práv.

Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný, resp. stavební úřad, konal stavební řízení na základě návrhu stavebníka a vydal stavební povolení, přičemž byl žalobce opomenut jako účastník řízení ze zákona podle ust. § 142 stavebního zákona. O rozsahu stavebního povolení žalobce bez svého zavinění nic nevěděl, určitý poznatek získal až dne 29. 10. 2009 z přípisu Veřejného ochránce práv ze dne 21. 10. 2009, č. j. 4319/09/VOP/JK. Žalovaný jako důvod pro zamítnutí odvolání tvrdil, že žalobce není účastníkem řízení a že nedoložil doklad o probíhajícím dědickém řízení. Své účastenství dovodil žalobce z toho, že vlastníkem pozemků parc. č. 501/1 a 501/2 v kat. území Čáslav byla jeho zemřelá matka paní J. V., po níž je jediným dědicem. Uvedl, že v rámci stavebního řízení musel stavební úřad jednat s vlastníkem těchto pozemků, tedy se žalobcovou matkou, a následně se žalobcem. Kdyby stavební úřad vyzval původní majitelku pozemků, zjistil by, že zemřela a musel by u Okresního soudu v Kutné Hoře zjišťovat, kdo je dědicem. Takový postup však dodržen nebyl, čímž byl žalobce zkrácen na svých právech.

Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Ze správního spisu je zřejmé, že předmětná stavba „Dřevozpracujícího závodu Čáslav“ měla podle oznámení o zahájení stavebního řízení i podle stavebního povolení, být umístěna na pozemcích – stavebních parcelách č. 737/1, 737/5, 737/6, 737/7, 737/8, 737/9, 2120, 2121, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 3434, 3435, 497/3, 497/8, 497/12, 522/5 a 1986/1 v kat. území Čáslav. Jak soud zjistil z otevřených zdrojů, jmenovitě z webových stránek Českého úřadu zeměměřického a katastrálního <http://www.cuzk.cz/>, a pozemky st. 497/3, resp. 497/8, 497/9, 497/12, 797/9, 3434 a 3435 v kat. území Čáslav se nacházejí řádově jen desítky metrů od hranice pozemku parc. č. 501/2, resp. 501/1, který je ve vlastnictví žalobce. Nadto je nutno uvážit, že těchto sedm pozemků tvoří – společně se ostatními výše uvedenými – jeden funkční celek, na němž se „Dřevozpracující závod Čáslav“ nachází, tedy jeho jednotlivé budovy, komunikace a další objekty. V konečném důsledku to znamená, že předmětná stavba dřevozpracujícího závodu je umístěna v bezprostředním sousedství pozemků, k nimž má žalobce vlastnické právo. Toto rozmístění pozemků je zřejmé například ze snímku na webové stránce http://www.mapy.cz/?!x=15.404055&y=49.908857&z=18&d=muni_3783_1&rp=m&l=15. Byť tedy se v případě žalobcových pozemků nejedná o sousedství mezující, je nesporné, že tyto pozemky žalobce jsou v takové vzdálenosti od stavby dřevozpracujícího závodu, že jejich dotčení touto stavbou a jejím provozem nelze vyloučit.

Podle ust. § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.

Co se považuje za sousední pozemek, vymezil svými nálezy opakovaně Ústavní soud, například v nálezu ze dne 3. srpna 2000, sp. zn. II. ÚS 59/99, v němž výslovně konstatoval, že *„Rozhodující není existence fyzické hranice mezi pozemkem stavebníka a stěžovatele, ale možnost, že i přes jistou bagatelní vzdálenost může dojít k porušení či ohrožení stěžovatelových práv. Tento závěr by bylo třeba vyslovit i v daném případě, tím spíš, že stěžovatelka přestala být "sousedem", a tím i účastnicí původního řízení jen na základě toho, že stavitel odprodal třímetrový pruh pozemku svým rodičům. Tímto postupem tak se stěžovatelkou nebylo jednáno jako s účastnicí a ona tak neměla možnost uplatňovat opravné prostředky. Pozemek, tvořící nyní hranici mezi pozemkem stavebníka a stěžovatele, vznikl odprodejem části stavitelova pozemku osobám blízkým (rodičům stavitel). Ústavní soud má za to, že nelze vyloučit společné zájmy stavebníka a osob blízkých na straně jedné, a tím i eventuální dotčení práv stěžovatele na straně druhé. Tím spíše je třeba, aby taková osoba byla přizvána jako účastník k řízení, v němž by svá práva mohla hájit.“*

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v projednávané věci je nutno tento právní názor respektovat a aplikovat, minimálně v rozsahu teze, že *„Rozhodující není existence fyzické hranice mezi pozemkem stavebníka a stěžovatele, ale možnost, že i přes jistou bagatelní vzdálenost může dojít k porušení či ohrožení stěžovatelových práv.“*

Jak je vyloženo výše, žalobcovy pozemky parc. č. 501/1 a 501/2 v kat. území Čáslav se nachází v bezprostředním sousedství některých pozemků, na nichž byla povolena stavba s názvem „Dřevozpracující závod Čáslav“. Za tohoto stavu, který bylo možno snadno zjistit z veřejně dostupných informačních zdrojů, bylo nepochybně na místě považovat žalobce za účastníka řízení, neboť podle zákona pro takové účastenství dostačovala pouhá možnost přímého dotčení jeho vlastnického práva navrhovanou stavbou. Žalobci tedy mělo být umožněno, aby v řízení mohl uplatnit ochranu svých práv a zájmů, přičemž právě v takovém řízení by stavební úřad zkoumal, zda ono přímé dotčení v konkrétní věci hrozí či dokonce nastává, anebo nikoliv. Jelikož stavební úřad takto se žalobcem nejednal, s možností dotčení žalobcova vlastnického práva se vůbec nevypořádal a žalobce tím zkrátil na jeho zákonných právech. Tuto vadu neodstranil ani žalovaný, a to přesto, že z odvolání věděl o žalobcově vlastnickém právu k pozemkům v sousedství povolované stavby.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu se zákonem, a proto je podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci úspěch, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 799,- Kč, přičemž tyto náklady sestávají z cestovného při cestách žalobce z místa jeho trvalého bydliště k soudu, resp. k jeho zástupci, a zpět, a dále z nákladů na poštovné, na kopírování písemností a na telefon, v rozsahu podrobného vyčíslení, které žalobce učinil ve svém podání ze dne 20. 5. 2014.

Vzhledem k tomu, že advokát JUDr. Ladislav Kožený byl zástupcem žalobce ustanoven usnesením soudu ze dne 21. 3. 2011, č. j. 7A 2/2010-33, přiznal mu soud odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ve výši 5800,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: J.Válková